

Publicerad 2024-01-26 06:46 av Maria Sundelin

Liljekonvaljeminnen

I dungen växer det liljekonvaljer

Ty den är alldeles vit

En doft av parfym mellan träden

Den ger aningar om våren i vinden

Nu en ensam blomma ligger

Inklämd mellan bokens sidor

En svag doft dröjer sig kvar

Den bär på minnen från våren

Då när dungen var grön

Och dess mark av konvaljer vit

Nu en hand tar i den sköra blomman

För den mot bröstet och stilla ler

Med ögonen slutna kvinnan minns

Hur vacker den vårdagen var

Då hon plockade sin konvaljebukett

I dungen växer det liljekonvaljer

Ty marken är alldeles vit

Men lilla kungen konvalje

Han hittade aldrig till dungen fram

För modet att möta sin älskade

Plötsligt ur bröstet hans rann

Idag är hon gammal och ensam

Med en pressad liljekonvalj i en bok

Ett gulnat fotografi i en ram

Det är minnena från dagen i dungen

När hon med en plockad bukett blev kvar

Tills nattens mörkar kom krypande

Och hon vände hemot med sorg i sin barm

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten